

Monika Seher

Od intenzivnega dela do sproščenosti ob klavirju

Bernarda Fink je čudovito prepevala Tischlerjevemu nagrajencu Janku Zerzerju, na klavirju pa jo je spremljala Monika Seher, ki o tej priložnosti pripoveduje: »Bilo je izredno lepo in bilo mi je zelo v čast, da sem lahko igrala z gospo Fink. Z Bernardo igrati in delati je nekaj posebnega, ker je tako odprta. Zelo sem hvaležna za to priložnost.«

Že zgodaj se je Monika Seher, ki je skupaj s petimi mlajšimi brati odraščala v Velinji vasi, navdušila za glasbo. V na novo ustanovljeni glasbeni šoli je leta 1978, ko je obiskovala 4. razred ljudske šole, pričela z igranjem kljunaste flavte. Leto kasneje se je poleg kljunaste flavte odločila še za klavir, tudi njen brat se je odločil za ta instrument, zato ga je oče kupil. Na konservatoriju je študirala instrumentalno in pevsko pedagogiko. Dodatno se je izobraževala v Musikforumu Vetrinj pri Aciju Bertoneclju. Že v času študija je tudi poučevala, ker je imela karenčna zastopstva, je dobro spoznala celo Koroško. »Po študiju pa sem se odločila, da eno leto pavziram in sem šla v Amsterdam,« se spominja. Po vrnitvi na Koroško je dobila polovično službo na glasbeni šoli in polovično na tedanjem Musikschulwerku. Ko se je vrnila s svojega karenčnega dopusta, se je polno zapo-

slila na Slovenski glasbeni šoli, kjer tako poučuje že nad 20 let. Pa ne samo poučuje, kot namestnica ravnatelja Romana Verdela ga tudi zastopa, če je odsoten, pogovarjata se o problemih, o odločitvah. »Roman Verdel je dober ravnatelj in zna voditi to šolo,« pravi o njem. Pred nekaj leti je bila Slovenska glasbena šola integrirana v deželne glasbene šole. Žal se je ob tem šola zdecimirala, a za učitelje, ki imajo službo, so pogoji ostali dobri. »Ker imamo manjšo šolo, imamo žal manj instrumentov, ne moremo nuditi vsega, kar bi radi. V prihodnosti se bo zagotovo kaj še izboljšalo. Trudimo se in si prizadevamo, da bomo spet rasli in pridobili nove instrumente, to je za nas zelo pomembno,« je optimistična Monika Seher. Z nasmehom dodaja, da ima za Slovensko glasbeno šolo še eno željo, in sicer samostojno stavbo. V njej ne bi smela manjkati velika koncertna dvorana. Za svojo prihodnost in prihodnost vseh ljudi si želi zadovoljstvo in mir, notranji in zunanji, zdravo naravo, da bi vsi, tudi politika, naredili korak v smeri varovanja okolja.

Klavir poučuje v Bilčovsu, v Celovcu v Mladinskem domu in v Pliberku. »Poučevanje mi je zelo všeč. Leži mi na srcu, da dam naprej to, kar znam in da učenec približam svet glasbe. Najbolj pomembno je, da se učenci ob igranju in

muziciranju sprostijo, da imajo občutek, da je to nekaj lepega. To je proces in dolga pot. Seveda morajo najprej delati, da pride to tega. To ni vedno enostavno, vztrajati je treba. Moja naloga je, da jih motiviram, da vadijo. Če nekaj znaš, se dobro počutiš v tem, kar delaš, potem se lahko v tem tudi sprostiš. Klavirska igra je nekaj zelo kompleksnega. Ponavljajenje, ponavljanje - to je čudežna beseda,« razlaga, kako sta pomembni vaja in motivacija. Tudi sama se ob igranju sprosti. Če dela na novih skladbah, je to zanjo intenzivno delo. Uživa ne samo ob igranju, ampak tudi ob poslušanju glasbe. »Vse, kar je dobro narejeno in dobro zaigrano, imam rada. Pomembno je, da me glasba doseže, to je lahko tudi sodobna glasba.«

Koncerti ob polletju šolskega leta Slovenske glasbene šole dežele Koroške, ki potekajo v teh dneh, so »nekaj lepega in posebnega, zame in za učence. Zelo pomembno je, da nastopajo, da na zunanji pokažemo, kaj delamo. Glasbeniki smo vedno v kamričah ter vadimo in vadimo. Lepo je, če se lahko predstaviš publiki,« razmišlja Monika Seher, ki je tudi ljubiteljica narave. Če ima čas, gre v hribe ali v gozd na sprehod. Že dolgo dela jogo in meditacijo ter obiskuje orientalski ples. Zelo rada tudi bere in kuha. In se veseli življenja.

MATEJA RIHTER